

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 5. června 2025 v trestní věci obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] narozeného [REDAKCE] v [REDAKCE] trvale bytem [REDAKCE] [REDAKCE]

takto:

K odvolání obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] se podle § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu **zrušuje** rozsudek Okresního soudu Plzeň-město ze dne 14. 3. 2025 č. j. 4 T 148/2024 – 292 v celém rozsahu a podle § 259 odst. 1 trestního řádu se věc **vrací** okresnímu soudu.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] uznán vinným, že v [REDAKCE] dne 22. 4. 2024 ve 12:25 hodin jako řidič autobusu tovární značky IVECO BUS CROSSWAY LOW ENTRY, RZ: [REDAKCE], při jízdě po vozovce [REDAKCE] ulice ve směru od ulice [REDAKCE] k ulici [REDAKCE], kde následně odbočoval vpravo na obslužnou vozovku parkoviště u [REDAKCE], majíce povinnost chovat se ohleduplně a ukázněně, aby svým jednáním neohrožoval život, zdraví nebo majetek jiných osob, věnovat se plně řízení vozidla a sledovat situaci v provozu na pozemních komunikacích, neohrozit chodce přecházejícího pozemní komunikaci, na kterou odbočuje, nezareagoval na chodkyni [REDAKCE] [REDAKCE] nar. [REDAKCE], která přecházela tuto obslužnou vozovku parkoviště ve směru jeho jízdy zprava doleva, čímž porušil ustanovení § 4 písm. a), § 5 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. g) zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích ve znění pozdějších předpisů, v důsledku čehož jí pravou přední částí jím řízeného autobusu srazil na zem a následně jí přejel obě dolní končetiny v oblasti bérců pravým zadním kolem autobusu, čímž jí způsobil otevřenou zlomeninu lýtkové a holení kosti vlevo, vnitřního hrbolu stehenní kosti vlevo, otevřenou zlomeninu kotníku vpravo, zlomeninu dolního konce lýtkové kosti vpravo, rozsáhlá poranění měkkých tkání obou dolních končetin a traumatický šok, kdy byla poškozená následně od [REDAKCE] 4.2024 hospitalizována ve [REDAKCE] nemocnici [REDAKCE] oddělení [REDAKCE] kde [REDAKCE] ve [REDAKCE] hodin zemřela, přičemž bezprostřední příčinou smrti byla trombotická embolie plicnice, kdy smrt nastala v příčinné souvislosti s poraněními, které utrpěla při dopravní nehodě a pro přidruživší se komplikace při dlouhodobém upoutání na lůžko.
2. Jednání obžalovaného bylo kvalifikováno jako přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku a byl za ně odsouzen podle § 143 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku, jehož výkon mu byl podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu dvou roků. Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu jednoho roku.
3. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonné lhůtě odvolání, které zaměřil do výroku o výši uloženého trestu. Uvedl, že od samého počátku trestního řízení plně spolupracuje s orgány činnými v trestním řízení. Nad svým jednáním již v průběhu přípravného opakovane vyjadřoval a nadále vyjadřuje upřímnou lítost. Z vlastní iniciativy zaslal omluvný dopis poškozenému, zároveň uskutečňoval veškeré potřebné kroky při nahlášení věci pojišťovně, aby mohlo co nejdříve dojít k výplatě pojistného plnění. V hlavním líčení prohlásil vinu, nesouhlasí však s uloženým trestem,

kteřý považuje za nepřiměřeně přísný. Sám soud konstatoval, že se jedná o osobu trestně jinak bezúhonnou. Podle evidenční karty řidiče získal první řidičské oprávnění v roce 19■■■, autobus je oprávněn řídit od roku 19■■■. V evidenční kartě řidiče má evidováno šest přestupků, poslední záznam je téměř 10 let starý. Nikdy nepozbyl řidičské oprávnění, ani mu nebyl vysloven zákaz řízení. Je třeba na něho nahlížet jako na ukázněného řidiče. Je mu známo, že připadá v úvahu uložení trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel. Navíc bydlí v obci se špatnou dopravní dostupností, manželka není držitelkou řidičského oprávnění, a tak jsou oba při zajišťování svých potřeb i cest k lékaři plně odkázáni na zajištění dopravy ze strany obžalovaného. Celé trestní řízení pro něj bylo samo o sobě trestem, když opakovaně musel prožívat tragickou událost, jež je předmětem tohoto trestního řízení. Má za to, že vzhledem k okolnostem případu je uložení trestu zákazu činnosti nepřiměřeně přísné a jeho nápravy lze dosáhnout i bez uložení tohoto druhu trestu. Navrhl proto, aby odvolací soud zrušil napadený výrok rozsudku o výši trestu a sám ve věci rozhodl.

4. Krajský soud v Plzni z podnětu podaného odvolání přezkoumal podle § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků rozsudku, proti nimž směřovalo podané odvolání, i správnost postupu řízení, které rozsudku předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. Dospěl přitom k následujícím závěrům.
5. Krajský soud má za to, že v daném případě neměl okresní soud přijmout prohlášení viny obžalovaným. Když by se okresní soud podrobně seznámil se spisem, tak by zjistil, že trestní stíhání od počátku bylo vedeno pro jednání kvalifikované jako přečin usmrcení z nedbalosti dle § 143 odst. 1 trestního zákoníku. Po skončení vyšetřování byl státnímu zastupitelství podán návrh na podmíněné zastavení trestního stíhání obviněného ■■■■■■■■■■. Státní zástupce tento návrh neakceptoval, postupoval podle § 174 odst. 2 písm. d) trestního řádu a věc vrátil policejnímu orgánu k doplnění. Státní zástupce dospěl k závěru, že se mu sice nepodařilo přehrát příslušný kamerový záznam, jde však u obviněného o jednoznačné porušení ustanovení zákona o provozu na pozemních komunikacích, konkrétně ustanovení § 4 písm. a) citovaného zákona, když u řidiče abscentuje jakákoliv reakce i v okamžiku, kdy se chodkyně nachází před pravým předním rohem autobusu. Považoval za nutné upozornit obviněného na změnu právní kvalifikace dle § 143 odst. 1, 2 trestního zákoníku a umožnit obviněnému zvolit si obhájce.
6. Orgán Policie ČR po vrácení věci státním zástupcem k doplnění vyrozuměl obviněného o změně právní kvalifikace, poučil ho o nutné obhajobě, následně byl obviněnému ustanoven obhájce, v jehož přítomnosti pak byl obviněný opětovně vyslechnut. Poté byl spis s návrhem na podání obžaloby předložen Okresnímu státnímu zastupitelství Plzeň-město a v popise skutku v tomto návrhu bylo mimo jiné uvedeno, že obviněný při odbočování přehlédl a ohrozil chodkyni, která přecházela po pravém chodníku ulice ■■■■■■■■■■ ke sníženému obrubníku a uvedenou obslužnou vozovku přecházela zprava doleva ve směru pohledu řidiče, kdy došlo ke střetu pravého boku autobusu s chodkyní.
7. Státní zástupce pak 5.12.2024 podal obžalobu a v popisu skutku mimo jiné uvedl, že při odbočování řidič, tedy obviněný, nereagoval na chodkyni, která přecházela obslužnou vozovku parkoviště ve směru jeho jízdy zprava doleva, čímž porušil ustanovení § 4 písm. a), § 5 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. g) zákona o provozu na pozemních komunikacích, v důsledku čehož ji pravou přední částí jím řízeného autobusu srazil na zem. Je patrné, že popis skutku uvedený v obžalobě, který pak převzal do výroku o vině okresní soud, je vadný, je v rozporu se zjištěnými důkazy. Krajský soud má na mysli to, že obžalovaný nesrazil přecházející chodkyni přední částí autobusu, ale došlo k jejímu sražení boční částí, došlo k nárazu za pravým předním kolem. To je dle názoru krajského soudu podstatný rozdíl. Všechny důkazy tomuto závěru nasvědčují. Způsob sražení chodkyně může mít vliv na právní kvalifikaci, tedy na posouzení toho, zda obžalovaný porušil důležitou povinnost či nikoliv a může to mít vliv samozřejmě i na úvahu o trestu a takový závěr má vliv i na úvahu o podmíněném zastavení trestního stíhání, tedy pro postup dle § 307 trestního řádu.

8. Problém nastal nyní v tom, zda lze zrušit napadený rozsudek, neboť obžalovaný postupem podle § 206c prohlásil vinu, a podle § 246 nemůže taková osoba, která prohlásila vinu, podat odvolání proti výroku o vině. Krajský soud by se na přezkum výroku o vině nemůže dostat ani postupem podle § 254 trestního řádu, respektive může ale pouze přes vady řízení dle § 254 odst. 1 trestního řádu. Takovou vadu v řízení krajský soud shledal.
9. Okresní soud dospěl k závěru, že v dané věci musí rozhodovat senát, neboť věc napadla do konce roku 2024. Přesto jako samosoudce nařídil hlavní líčení na 27.1.2025. V tomto hlavním líčení, které vedl jako samosoudce, konstatoval, že zapomněl vyrozumět senát, hlavní líčení bude konáno, nebude však vyhlášeno konečné rozhodnutí, poté bude případně zvolen postup podle § 219 odst. 3 trestního řádu. Poté státní zástupce přednesl obžalobu, bylo přečteno připojení poškozené █████ obžalovaný byl poučen a byl poučen i ve smyslu § 206b trestního řádu o možnosti sjednat dohodu o vině a trestu. K tomu obviněný uvedl, že by chtěl prohlásit vinu, samosoudce konstatoval, že nelze prohlášení viny obžalovaného přijmout s ohledem na absenci senátu, následoval poté podrobný výslech obžalovaného, byly konstatovány některé listinné důkazy vztahující se především k osobě obžalovaného. Hlavní líčení bylo odročeno na 14.3.2025. Tento den bylo jednáno v senátě a strany uvedly, že souhlasí s postupem podle § 219 odst. 3 trestního řádu, kdy okresní soud přečetl protokol z hlavního líčení ze dne 27.1.2025, konstatoval listinné důkazy k osobě obžalovaného a vyhlásil usnesení, jímž přijal prohlášení viny obžalovaného. Nebyly další návrhy na doplnění dokazování a okresní soud po závěrečných návrzích vyhlásil napadený rozsudek. Okresní soud tedy poté, kdy přibral senát, vyhlásil usnesení, že prohlášení viny obžalovaného přijímá. V hlavní líčení dne 14.3.2025 však před senátem nedošlo k novému jednání, ačkoli jednání probíhalo v jiném složení, nebylo oficiálně zahájeno hlavní líčení tím, že by byla přednesena obžaloba, že by byl senátem obžalovaný poučován jak o svých právech, tak i o možnosti prohlášení viny. Senát poté bez dalšího prohlášení viny učiněné v předchozím hlavním líčení před samosoudcem přijal. Tento postup okresního soudu však představuje podstatnou vadu řízení. Postup podle § 219 odst. 3 trestního řádu říká, že jestliže není třeba pro podstatnou vadu řízení nebo z jiného důležitého důvodu provést hlavní líčení znovu, sdělí předseda senátu při pokračování v odročeném hlavním líčení podstatný obsah dosavadního jednání. Změnilo-li se složení senátu nebo uplynula-li od odročení hlavního líčení delší doba, přečte se souhlasem státního zástupce a obviněného předseda senátu podstatný obsah protokolu o hlavním líčení, včetně v něm provedených důkazů. Není-li souhlas dán, musí být hlavní líčení provedeno znovu. Pokud v daném případě byl změněn způsob projednávání před soudem, kdy místo samosoudce věc projednával senát, mělo jednání začít znovu, měla být opětovně přednesena obžaloba a obžalovaný měl být poučen před senátem a poté měl senát věc projednat a rozhodnout. Nemohlo jít v daném případě pouze o pokračování v jednání. Jde o podstatnou vadu řízení, kdy část jednání byla provedena před samosoudcem a část před senátem, ačkoliv měl soud za to, že jde o senátní věc.
10. Došlo tak k podstatné vadě řízení, jak má na mysli ustanovení § 254 odst. 1 trestního řádu, proto krajský soud postupoval podle § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu a § 259 odst. 1 trestního řádu, kdy zrušil k odvolání obžalovaného napadený rozsudek v celém rozsahu a věc vrátil okresnímu soudu. Krajský soud má za to, že okresní soud by měl provést dokazování v této věci, v žádném případě nelze přijmout prohlášení viny. Popis skutku v obžalobě zatím neodpovídá dosud zjištěným skutečnostem, neboť z dosud shromážděných důkazů, které však nebyly soudem provedeny, vyplývá, že ke sražení chodkyně nedošlo přední částí autobusu, ale jeho pravou boční částí. Již v protokolu o dopravní nehodě je popisován ořez na autobusu na jeho pravém boku za předním pravým kolem, výškově i odpovídá postavě poškozené. To se také objevilo v popisu skutku v usnesení o zahájení trestního stíhání i v popisu skutku či podávání návrhu státnímu zastupitelství na podmíněné zastavení trestního stíhání a poté i v návrhu na podání obžaloby. Při podání obžaloby došlo k jinému popisu skutku, který však neodpovídá shromážděným důkazům. To pak může mít vliv i na právní kvalifikaci jednání obžalovaného i pro možný postup dle § 307 trestního řádu. Ačkoliv tedy bylo odvolání podáno pouze do výroku o trestu, mohl krajský soud

po zjištění zásadní vady řízení věc zrušit v celém rozsahu a vrátit okresnímu soudu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

Plzeň 5. června 2025

JUDr. Eduard Wipplinger v. r.
předseda senátu

Vypracovala: JUDr. Libuše Chudíková v. r.